

mand fra Sorøegnen (Kierkegaard), om jeg end ikke med ham kan erkjende, at den er fat til at være Ordenens Haandhæver, fordi jeg antager, at den protestantiske Verden endnu har et Livsstadium tilbage, hvor det skal være Bærer af den rolige Frihed og Orden i Europa; — dog maa jeg, siger jeg, betragte Østens store Magt som den, der er fat til at haandhæve og opretholde de ravnende Kongestroner, naar den romanske Verden atter begynder paa sine Revolutioner, sine Chronomstyrtelser og sine kronnedastende Bestræbelser. Jeg kunde ikke forstaae, at han, som fremfor enhver Anden er fat til at være Legitimitetens Opretholder, vilde tilintetgjøre Legitimiteten i Danmark, vilde tilintetgjøre Legitimiteten, ikke i en nydannet Stat, som Grækenland og Belgien — thi der kunne Europas Magter indsætte en Konge, og disse Stater maae tage tilfælde med at have en europæisk Sættekonger — men her i det gamle Danmarks Rige, en af Europas ældste Kongestroner (Hør!), og underligt skulde det være, om Legitimitetens Forsvarer i Europa, om han skulde ville tilintetgjøre Legitimitetens Princip, Legitimitetens Haandhævelse i sin fulde Udstrækning, i det Huus, hvorfra han selv stammer (Hør!). Det er altsaa Frimesterarbejde, hjemmegjort, men ikke velgjort, Frimesterarbejde (Munterhed), dette Forsøg paa at tilintetgjøre Kongelovens Arvesølge og fæste det danske Kongehuses Døtre overbord (Hør!). Det er altsaa ikke nogen europæisk Fordring, og allermindst en Fordring fra Legitimitetens Haandhæver, fra Legitimitetens ridderlige Forkæmper. Men lad os vel overveie Betydningen af at frænke Legitimitetens Princip. Ja, vi have nok i den nyere Tid Exempler paa, at Europas store Magter have indsat Konger; vi have Exempler derpaa, som jeg nys nævne, i Grækenland og Belgien; men det var nye Stater, hvor der ikke var noget Legitimitetens Princip at holde sig til. Men hvilken Betydning vil det faae, naar der her skal komme en Konge, grundende et nyt Huus, ikke udgaende fra det gamle, idetmindste ikke saaledes, at det kan paavises, at han er vor rette Arveherre og Konge; thi han vil ikke være Arveherre efter det Arrangement, som her er foreslaaet

vedtaget, han vil efter det Budskab, her er foreslaet, være en ny Konge, der kommer med Londontractaten i Kommen (Hør!). Det er af stor Betydning, og det er ikke for Intet, at vi her i Danmark have en gammel Benaevnelse paa vor Konge, at han er vor Konge og Arveherre. Troe de Herrer, at hvis vi ikke havde haft en Arveherre og Konge i 1848, da Sjendernes Hærskarer faldt ind paa Halvøen, da der var en dygtig Person, en dygtig Mand, som var af Kongehuset, der kunde have overtaget Styrelsen, troe de da ikke, at det havde sin store Betydning, at vi havde en Arveherre og Konge, saaledes at selv de værste Oprørere ikke kunde faae Befolkningen i Sydslesvig og Holsteen til noget Dieblik at tvivle om, at de vare Kong Frederik den 7des Underfaatter, at alle tydske Republikanere, som stormede ind, som gjorde Alt for at nedsaette Frederik den 7de for Befolkningen, for at haane og spotte ham og gjorde Alt for at tilskynde dem til at falde fra ham, at de ikke kunde faae Folket til at ophøre at holde fast ved sin Konge og Arveherre. (Fischer: Men gjorde alligevel Oprør). Det var ikke Folket, der gjorde Oprør. Jeg kan anføre et Exempel i den Henseende. Dagen efter Slaget ved Bau, da Efterretningen kom til Dithmarsken, og man spurgte, hvorledes det stod til der, da svarede de dithmarske Bønder: Ja, naar de Store holde Gilde, maae vi betale det, men gjorde vi, hvad Det er, toge vi Befeler og Tidemann og hængte dem i Galgen, da fik vi Fred i Landet, thi aldrig faae vi det saa godt, som vi have haft under vor egen danske Konge. Troer De, at det Samme vil være Tilfældet, naar Stormen atter bryder løs i Europa, naar den Romanske Verden begynder paa sit vilde og blodige Spil og forplanter sig til det sydlige og hele sydvestlige Tydskland, som vel ikke i Sprog er romaniseret, men som dog i sine Rettsbegreber er blevet romaniseret, naar de Hærskarer faldt ind paa Halvøen? troer De, at det vil have samme Betydning, om vi da have en europæisk Sættekonger eller en Konge, som med Gud og Vren er bleven vor nedarvede Arveherre og Konge? Jeg vil tale ud af min egen Følelse. Saalange min Erindring gaaer tilbage, har jeg været med